

[Continuarea de pe pagina 3]

Soția îi murise și Dr. Parker rămăsese cu patru copii. Unul din ei a contactat o boală serioasă.

Drept urmare, într-o zi din vara anului 1859, Dr. Parker l-a anunțat pe Taylor că, pentru sănătatea copiilor, trebuie să se întoarcă în Scoția și că îl lasă pe el să conducă spitalul.

La acea oră, spitalul nu avea fonduri, căci nimeni nu plătea nimic.

El a fost întreținut din sumele primite pentru consultații la cabinetul special pentru străini al lui Dr. Parker.

Nici un alt medic nu a fost gata să-și ia răspunderea aceasta, dar Hudson, după ce a căutat răspunsul Domnului prin rugăciune, a acceptat știind că Dumnezeu poate purta de grijă și pentru întreținerea acestui spital.

Spitalul avea 60 de paturi și spitalizarea, consultațiile, medicamentele, tratamentul, totul era gratuit.

Taylor era conștient că nu se putea aștepta să primească ajutoare din Anglia în privința aceasta, căci până să ajungă apelul său ar trece câteva luni, și la fel chiar dacă s-ar găsi unii să doneze bani pentru spital, ar dura alte patru-cinci luni. Deci, nu se putea bizui pe un așa suport, dar el a învățat să se bizuie în totul pe Domnul.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

Datorită lipsei de fonduri, Taylor a apelat la noii convertiți, ca în măsura posibilităților să facă muncă voluntară.

Îndată Ni, Wang, Neng-kuei, Tsin, Wang zugravul și alții au fost gata să ajute pe cei bolnavi. În felul acesta, bugetul personalului salariat a fost tăiat.

Unii pregăteau mâncarea, alții făceau curățenie, alții serveau masa bolnavilor. Fiecare făcea ceva cu dragă inimă și în tot spitalul s-a introdus un nou spirit de bucurie și de mărturie.

Ei împărțeau cum a fost vindecat sufletul lor de Cristos Domnul și ce îi face să se bucure atât de mult ... [Continuarea în numărul următor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

ANUL XII, NR. 547 I 3 MAI 2026

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă”. [MATEI 11 : 28]

- Editorial
- Lumini peste veacuri.
- Cum pot fi mântuit ?

Editorial. Ești superstițios ?

„Este bine ca inima să fie întărită prin har.” (Evrei 13 : 9)

Marele dușman al lui Hristos și tăgăduitor al lui Dumnezeu, Voltaire, i-a propus în anul 1765 împăratului Frederic cel Mare, să înființeze în Cleve o colonie de filozofi francezi, care să poată spune acolo liberi adevărul, fără teamă de miniștri, preoți și tribunale.

Împăratul i-a scris înapoi : „Sunt sigur că dacă această comunitate ar fi însemnată, ar sădi în lume vreo superstiție nouă.

Bătrânul prinț din H., pe care l-ați văzut, nu credea în Dumnezeu ; dar când mergea la vânatoare și întâlnea trei femei bătrâne, se întorcea ; căci aceasta era de rău augur.

El nu întreprindea lumea nimic, pentru că această zi ar fi aducătoare de nenorocire.

Știți ce se povestește despre Hobbes (un liber cugetător englez), care ziua era necredincios, iar noaptea nu dormea niciodată singur de teama fantomelor.” -

Marele împărat avea dreptate când susținea că oamenii dezlegați de credința în Biblie, în ciuda oricărei educații și a liberei cugetări, sunt sclavi ai superstiției.

Este cunoscut cum mai ales la cei culți în Germania, numărul 13 este așa de temut, încât în multe hanuri nu există camera nr.13.

Dacă este adevărat că pe unele străzi germane se găsește casa nr. 12 a, dar nu nr. 13, nu știu. Că mulți oameni nu vor să se așeze 13 la masă, știe oricine.

Oamenii care nu-și fac nici o problemă de conștiință, că de-a lungul întregului an folosesc abuziv duminica pentru muncă și distracție, n-ar putea fi determinați să facă nuntă miercuri sau să înceapă o călătorie vinerea.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Tot așa există mulți oameni, care se consideră prea deștepți ca să citească Biblia; dar cărți de vise cumpără și citesc ; vor să afle din ele ce numere de loterie trebuie să aleagă, ca să câștige bani.

Aceste cărți de vise conțin tălmăcirile cele mai fără sens despre tot felul de vise.

Nu numai țăranii sunt adesea înșelați de cei care le ghicesc pentru mulți bani ; prezicătoarele și ghicitoarele în cărți din oraș, fac afaceri mult mai bune.

Oameni din stări sociale culte ascultă cu o credulitate uimitoare această pălăvrăgeală pe bani buni.

În decurs de trei ani, în Germania au fost vândute de F. R. Sohn's 100 000 de exemplare de cărți de ghicit.

În loc să se odihnească în dragostea de Tată a lui Dumnezeu, care ne ascunde viitorul cu înțelepciune, omul înstrăinat de Dumnezeu cere să privească în viitor - și este înșelat.

Oamenii superstițioși sunt desprinși de Dumnezeul atotputernic și de Cuvântul lui infailibil.

În esență, toți oamenii sunt convinși că în afară de lucrurile vizibile mai există o lume invizibilă și forțe mai mari decât puterea și voința omului.

Și aceasta este adevărat. Dar acolo unde inimile se închid luminii dragostei și adevărului lui Dumnezeu, acolo domnește Satan, stăpânul întunericului.

Împotriva lui nu ajută toate sloganurile despre lumină, libertate și clarificare ...

Vino întâi cu tot păcatul tău, cu toată slăbiciunea și vina ta la Isus, caută împăcare în sângele Lui, primește harului lui Dumnezeu din rănile Lui și prin Duhul Său cel Sfânt viața din Dumnezeu.

Atunci vei fi întărit prin har - față

de superstiție, grijă, teama de oameni, înșelăciunea păcatului și teama de moarte.

Ceea ce ai nevoie pe pământ, îți oferă apoi Tatăl tău ceresc în : bani, bunuri, muncă, poziție și, de asemenea, în sănătate ; El spune :

„Eu sunt Domnul care te vindecă !”

În toate primejdiile și greutățile exterioare, în fața nenorocirii, a bolii, a nevoii și a morții, chiar dacă ar fi să zaci la pământ rănit grav sau să te scufunzi în adânc cu o corabie sfărâmată, trebuie să fii păzit pentru totdeauna în mâinile lui Isus.

Despre viața ta să stea scris acest cuvânt :

„Cel care locuiește în locul ascuns al Celui Preaînalt, va rămâne la umbra Celui Atotputernic.

Spun despre Domnul : „Adăpostul meu și cetățuia mea, Dumnezeu în care mă încred !” (Psalmul 91 : 1 - 2).

[Continuarea în numărul următor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | VI | Georg von Viebahn, BERLIN | 1901 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 15

HUDSON TAYLOR

Apostolul Chinei Interioare

În al patrulea an în China, Hudson Taylor s-a căsătorit cu Maria Dyer, fiica unor misionari din China, pe care o cunoștea de mai multă vreme.

Maria era la Școala Misionară de Fete din Ningpo, unde era directoare misionara Aldersey.

Aceasta a fost foarte potrivnică la căsătoria Mariei cu Hudson, deși Maria îl iubea mult.

Directoarea nu-l putea suporta pe Taylor din pricină că lepădase hainele englezești și adoptase hainele chinezești.

A vorbit de multe ori împotriva lui și odată chiar o obligase pe Maria să-i scrie că nu se căsătorește cu el.

Dar până în cele din urmă, dragostea a biruit.

Ei locuiau în orașe diferite, la distanță și tratau problema căsătoriei doar prin corespondență.

Într-o zi însă, s-au întâlnit și și-au mărturisit dragostea unul pentru celălalt și, sâmbătă 23 ianuarie 1858, au avut căsătoria.

Maria rămăsese orfană de mamă la vârsta de 10 ani, iar de tatăl ei abia își aducea aminte, căci murise înainte de mamă-sa.

Împreună cu sora ei, ele erau ajutoare ale directoarei la Școala Misionară de Fete.

Ea avea o fire blajină, o tandrețe naturală și o minte ascuțită.

Era drăguță ca fizic, cu un caracter nobil, iubea sfințenia și apropierea de Dumnezeu.

Se convertise și făcea lucrarea pentru Dumnezeu cu toată inima.

Vorbea fluent chineza, căci acolo crescuse, și spunea tuturor despre dragostea lui Dumnezeu. Nu e de mirare că Taylor, întâlnind-o odată, i s-a legat inima de ea.

La fel, inima ei simțitoare a îndrăgit simplitatea lui, spiritul lui de sacrificiu cu care ajuta pe cei nevoiași ; chiar și hainele chinezești ce Taylor le purta și pe care alții le urau, ei îi erau dragi și scumpe.

Dar mai presus de acestea, ea îl iubea, fiindcă el Îl iubea pe Dumnezeu și trăia prin credință.

Chiar împotrivirea ce au întâmpinat-o, n-a fost decât să cimenteze bine dragostea lor.

M. Broomhall, în cartea sa „Hudson Taylor, omul care a crezut pe Dumnezeu”, la pagina 78, spune că Maria, sosind cu o zi înainte de căsătorie, el a fost foarte încurcat, căci nu avea nimic ce să-i pună înainte pentru dejun și nu avea nici bani.

Dar Dumnezeu este un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi, căci imediat a sosit și un cec și astfel au putut să-și procure cele necesare.

Aceasta a fost, probabil, ca Maria să știe dintru început că trebuie să se încreadă în Domnul chiar și pentru micul dejun.

Ea a fost un ajutor potrivit de la Dumnezeu pentru Hudson Taylor.

Îi împărtășea simțăminte, îl încuraja în lucrarea medicală, îl mângâia în necazuri și îl sprijinea în rezolvarea problemelor prin rugăciune.

În scurgerea vremii, Domnul i-a binecuvântat cu o fetiță și patru băieți.

În perioada aceasta, Hudson lucra la spitalul lui Dr. Parker, la Ningpo.

Era un spital nou, situat într-o poziție splendidă, aproape de una din porțile cetății și cu vederea spre râu.

Clădirile înalte, frumos construite atrăgeau zilnic privirile a mii de trecători.

Dr. Parker cheltuisese o frumoasă sumă de bani cu construirea și înzestrarea acestui spital.

Camerele erau pline de bolnavi, iar dispensarul zilnic era plin de pacienți veniți pentru consultație.

Aici Taylor avea zilnic prilejul să spună altora vestea bună a Evangheliei. Inima acestui brav slujitor al Domnului era coalescită de întristare.

[Continuarea este pe pagina 4]